

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbarou Pořízkovou v právní věci žalobkyně: **nezl. V. M.**, zastoupena zákonnou zástupkyní: H. M., právně zastoupena JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2007, čj. OAM-973/VL-09-ZA05-2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2008, čj. 56 Az 178/2007 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Pěvy Skýbové **se určuje** částkou 5712 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, když svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS).

Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu podle nějž neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být v zemi původu vystavena pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu. Dále stěžovatelka namítla, že se krajský soud nevypořádal dostatečně se všemi žalobními námitkami. Konečně pak stěžovatelka uvedla, že krajský soud opomněl skutečnosti, které uváděla v žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K takto podaným stížním námitkám Nejvyšší správní soud připomíná svůj starší právní názor, podle nějž pokud stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí pouze námitky obecného charakteru, je takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností nedůvodné. Nejvyšší správní soud

vychází z premisy „necht' si každý střeží svá práva“, proto nemůže stěžovatelka v kasační stížnosti úspěšně namítat, že správní orgán či soud v předcházejícím řízení nezjistily důsledně skutečný stav věcí, pokud sama neuvádí skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí (rozsudek ze dne 13. 4. 2004, čj. 3 Azs 18/2004 - 37, www.nssoud.cz).

V doplnění žaloby stěžovatelka uvedla, že žalovaný dostatečně nezjistil informace o zemi původu stěžovatelky, které by měly být aktuální a měly obsahovat údaje o vážném porušování lidských práv. Žalovaný podle stěžovatelky také nepřihlédl k ryze osobním důvodům, kdy stěžovatelka žádala o udělení mezinárodní ochrany z důvodu sloučení rodiny, neboť její otec i matka se zdržují na území České republiky. Stěžovatelka se rovněž obává diskriminace v Bělorusku, kde jí hrozí pronásledování, neboť se narodila v zahraničí. Domnívá se, že bylo prokázáno, že na území Běloruska nemůže žít plnohodnotný život, čímž by jí bylo odňato základní lidské právo na spokojený a důstojný život. Nejvyšší správní soud v tomto směru poukazuje na svůj právní názor, podle něž kasační stížnost brojí především proti rozhodnutí krajského soudu, jehož nezákonnost musí být namítána, nikoliv proti postupu a rozhodnutí žalovaného, které již byly předmětem přezkumu krajského soudu a s nimiž se krajský soud v rozsahu žalobních námitek vypořádal (srov. např. rozsudky ze dne 26. 6. 2008, čj. 8 Afs 4/2007 - 72, a ze dne 24. 7. 2008, čj. 8 Afs 104/2007 - 101, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky neshledal, proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť odkladný účinek je kasační stížnosti přiznán přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2x 2100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a písemné podání k soudu ve věci samé – doplnění kasační stížnosti) a dále 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 4800 Kč, částka pak byla zvýšena o DPH, neboť ustanovená advokátka je plátcem DPH, jak Nejvyšší správní soud ověřil v registru plátců této daně. celková částka vč. DPH tak činí 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu